

№ 19/1967.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag om investeringskredi-
ter för utvecklingsområdenas industri samt vis-
sa andra näringsgrenar.

Landskapsstyrelsen överlämnade till landstinget vid innevarande års
vintersession en framställning med förslag till landskapslag om investe-
ringskrediter för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra nä-
ringsgrenar (framst. 13/1967). Sedan landstinget antagit förslaget (lag-
och ekonomiutsk. bet. 6/1967), st.utsk.bet. 9/1967) har emellertid Re-
publikens President förordnat, att landskapslagen skall förfalla. Repu-
blikens Presidents i ärendet avlätna brev är av följande lydelse:

"Till Ålands landskapsstyrelse.

Ålands landsting har den 24 april 1967 fattat beslut om antagande av
landskapslag om investeringskrediter för utvecklingsområdenas industri
samt vissa andra näringsgrenar.

Vid föredragning i statsrådet i dag har Jag, efter att hava infordrat
Högsta domstolens utlåtande i ärendet, över vilket även Ålandsdelegatio-
nen avgivit sitt yttrande, funnit att enligt ifrågavarande landstingsbe-
slut må landskapsstyrelsen under i beslutet närmare angivna förutsätt-
ningar med landskapsmedel främja kreditupptagning och bereda lättnad i-
fråga om villkoren för investeringskrediter för utvecklande, utvidgning
och grundande av industri samt vissa andra näringsgrenar inom de utveck-
lingsområden i landskapet, som avses i den i riket den 15 april 1966
givna lagen om främjande av utvecklingsområdenas ekonomi, och jämväl u-
tanför dessa områden. Landstingsbeslutet bör sålunda hänföras till lag-
stiftningen angående näring, på vilket område landstinget enligt 13 §
1 mom. 8 och 9 punkterna självstyrelselagen för Åland med vissa undan-
tag, varom nu icke är fråga, tillkommer lagstiftningsbehörighet, och
jämlikt 11 punkten samma moment underliggert den i beslutet ingående be-
stämelsen om bötesstraff landstingets befogenhet. Landstingsbeslutet
innehåller jämväl ett stadgande om åligganden för statens myndigheter
samt bestämmelser om bank- och sparbanksrörelse ävensom rättegångsväsen-
det, vilka områden uteslutande äro förbehållna rikets lagstiftande or-
gan. Då dessa stadganden emellertid i sak överensstämmer med motsvarande
stadganden i den i riket gällande lagen den 22 april 1966 om investerings-
krediter för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra näringsgre-
nar, hava de med stöd av 14 § 4 mom. självstyrelselagen kunnat upptagas
i landstingsbeslutet.

Enligt 6 § 2 mom. 1 punkten landstingsbeslutet ägde landskapsstyrel-

sen befogenhet att på föreskrivna villkor på landskapets vägnar ställa garanti för återbetalning av utländskt lån, som unntagits för investeringskredit, utan att kräva motsäkerhet, vilken garanti kunde givas även i form av pronrieborgen. I 26 § självstyrelselagen stadgas bland annat, att för unntagande av lån i utlandet erfordras samtycke av republikens president. Jämlikt 64 § regeringsformen erfordras riksdagens samtycke för unntagande av statslån. Detta stadgande tillämnas genomgående också beträffande av staten ställda garantier och borgensförbindelser. Även enligt 26 § självstyrelselagen bör garanti och borgensförbindelse jämföras med lån. Då landstinget vid avfattandet av förevarande bestämmelse icke beaktat självstyrelselagens ifrågavarande stadgande, har landstinget på denna punkt överskridit sin lagstiftningsbehörighet.

På grund av det ovan anförda har Jag med stöd av 14 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland beslutat förordna, att förevarande landskapslag skall förfalla; vilket Landskapsstyrelsen härmed till kännedom meddelas. Helsingfors, i statsrådet den 14 juli 1967.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Urho Kekkonen.

Justitieminister A. Simonen."

Av ovannämnda beslut framgår, att lagstadganden, som reglerar upptagande av lån, också skall tillämnas, då fråga är om ingående av garantiförbindelser. Jämlikt 26 § i självstyrelselagen erfordras samtycke av republikens president för, utom annat, upptagande av landskapslån i utlandet, vilket stadgande sålunda även bör tillämnas ifråga om landskapsgarantier för i utlandet upptagen kredit. Landskapsstyrelsen föreslår på grund härav, att landstinget måtte antaga ett nytt lagförslag, vilket i övrigt är helt likalydande med landstingets nämnda beslut men där 6 § ändrats så, att sagda 26 § i självstyrelselagen tagits i beaktande.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om investeringskredit för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra näringsgrenar.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För utvecklande, utvidgande och grundande av industri, arbetsrörelse, företag i turistbranschen, rälsdjursuppfödning, fiskodling och trädgårdsodling samt annan produktiv eller därmed jämförlig verksamhet, som direkt främjar dessas utveckling inom de utvecklingsområden i landskapet,

som avses i lagen den 15 april 1966 om främjande av utvecklingsområdenas ekonomi (FFS 243/66), må medel ur landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat på sätt i denna lag stadgas användas för att främja kreditupptagningen för finansiering av investeringar och för att bereda lättnad ifråga om villkoren för sådan kredit.

I 1 mom. avsedd kredit, ifråga om vars villkor lättnad beredes med landskapsmedel, benämnes i denna lag investeringskredit.

Landskapsstyrelsen må i undantagsfall bestämma, att denna lag med användande av i 1 mom. avsedda medel får tillämpas på företag, som grundas eller finnes utanför de i 1 mom. avsedda utvecklingsområdena i landskapet, såframt företaget är beläget på en ort, vars ekonomiska förhållanden äro jämförliga med förhållandena inom utvecklingsområdena.

Landskapsstyrelsen må inom ramen för i inkomst- och utgiftsstaten för landskapets enskilda medel anvisade belopp använda medel på sätt i denna lag stadgas förutom inom landskapets utvecklingsområden jämväl för att främja företag, som grundas eller finnes utanför de nämnda områdena.

Denna lag tillämpas icke på sådana näringar, som avses i 11 § 2 mom. 10 punkten självstyrelselagen för Åland.

2 §.

Investeringskredit må användas för uppförande av byggnader samt för anskaffning av maskiner eller andra anläggningstillgångar. Såvitt fråga är om utvidgning av företag eller om förnyelse av sådant företags maskiner eller andra anläggningstillgångar, må kredit beviljas endast om en väsentlig ökning av företagets produktionsförmåga, produktionens förädlingsgrad eller företagets tjänster uppnås genom investeringen.

Investeringskreditens belopp må uppgå till högst 50 procent eller, då i 1 § 4 mom. avsedda medel användas, till 75 procent av totalbeloppet av i 1 mom. avsedda byggnads- och anskaffningskostnader.

3 §.

Investeringskrediter må beviljas av affärsbanker, sparbanker, andelskassor, hypoteksbanker, Andelskassornas central Ab, postsparbanken, folkpensionsanstalten och försäkringsanstalterna samt av Teollistamisrahasto Oy och Matkailun Kehitysrhasto Oy benämnda bolag, för vilka i denna lag användes den gemensamma benämningen kreditanstalt.

4 §.

Den årliga ränta, som på investeringskredit skall umbäras hos gäldenären, må icke understiga 5 procent, och kreditens återbetalningstid må icke överstiga 20 år.

Med användande av i 1 § 4 mom. avsedda medel må den årliga räntan för investeringskredit nedsättas till 3 procent.

5 §.

Landskansstyrelsen besluter inom ramen för av landstinget anvisade medel på ansökan, vilka hos kreditanstalterna sökta krediter som godkännas såsom investeringskrediter. Landskapsstyrelsen fastställer även storleken av den ränta, som skall uppbäras på investeringskredit hos gäldenären, samt övriga lånevillkor.

Då landskapsstyrelsen godkänner kredit såsom investeringskredit, skall avseende fästas vid investeringens företagsekonomiska lönsamhet samt de ekonomiska förutsättningarna för företagets verksamhet och dess utvecklingsduglighet samt, vid fastställandet av villkoren för investeringskrediten, även vid företagets förläggningsort, vid dess allmänna inverkan på näringslivets främjande inom området samt vid utvecklingsbehovet inom ifrågavarande näringsgren.

6 §.

Angående undtagande av utländskt lån för investeringskredit skall gälla vad därom i riket är stadgat.

Landskansstyrelsen äger befogenhet att på föreskrivna villkor på landskapets vägnar:

1) med samtycke av republikens president ställa garanti för återbetalningen av i 1 mom. avsedd utländsk kredit utan att kräva motsäkerhet, vilken garanti kan givas även i form av proprieborgen;

2) lämna förbindelse att ersätta skada, som kreditanstalt i samband med återbetalningen av utländsk kredit, som den undtagit för i 1 mom. avsett ändamål, kan ådraga sig genom förlust till följd av eventuell förändring av valutornas internationella grundvärden; samt

3) besluta, att av utländsk kreditgivare debiterade, med kreditanskaffningen sammanhängande kostnader helt eller delvis skola ur landskapsmedel ersättas den kreditanstalt, som undtagit krediten.

I 2 mom. avsedda garantier och förbindelser må samtidigt gälla för krediter till ett nominellt värde av högst 1.000.000 mark. Beloppet av dessa krediter beräknas enligt den officiella försäljningskursen vid den tidpunkt, då garantin eller förbindelsen gavs.

Vad i denna paragraf är stadgat gäller icke sådan investeringskredit, för vilken i 1 § 4 mom. avsedda medel användas.

7 §.

För investeringskredit betalar landskapet till kreditanstalt i räntegottgörelse ett belopp, som motsvarar skillnaden mellan den ränta landets två största affärsbanker vid ifrågavarande tidpunkt erlägga till allmänheten för depositioner med sex månaders uppsägningstid, ökad med ett av landskapsstyrelsen fastställt belopp, likväl med högst tre pro-

centenheter, och den ränta, som enligt landskapsstyrelsens beslut skall uppbäras hos gäldenären.

Ifråga om investeringskrediter, som beviljats ur medel, vilka anskaffats av kreditanstalt genom i 6 § avsedd utländsk kredit, betalas dock, med avvikelse från stadgandet i 1 mom., i räntegottgörelse ett av landskapsstyrelsen fastställt belopp, som tillsammans med den ränta, som skall uppbäras hos gäldenären, med högst 0,5 procentenheter må överstiga räntan enligt de verkliga räntekostnader kreditanstalten fått vidkännas för den utländska krediten.

Om kreditanstalt hos sina gäldenärer allmänt uppbär indexgottgörelse eller tilläggsränta, som är avsedd att utgöra indexförhöjning, må landskapet för andra investeringskrediter än sådana, som beviljats ur medel, vilka anskaffats genom utländsk kredit, till kreditanstalten betala indexgottgörelse enligt de grunder denna allmänt tillämnar eller tilläggsränta enligt i riket gällande grunder.

8 §.

Kreditanstalt skall övervaka, att av anstalten beviljade investeringskrediter användas för det ändamål, som är angivet i kreditbeslutet, samt i överensstämmelse med denna lag och med stöd därav givna föreskrifter. Kreditanstalt och investeringskredittagare äro skyldiga att lämna landskapsstyrelsen eller av landskapsstyrelsen bemyndigade personer de uppgifter, som erfordras för konstaterande av, huruvida lånevillkoren iakttagits, samt uppgifter, med ledning av vilka investeringarnas inverkan på sysselsättningen och näringslivets utveckling inom landskapet kan bedömas.

9 §.

Har låntagare använt investeringskredit för annat ändamål än det, för vilket den beviljats, eller har han i sin ansökan om kredit lämnat väsentligt oriktig uppgift eller hemlighållit omständighet av väsentlig betydelse för beviljande av krediten eller vägrat lämna i 8 § avsedda uppgifter, skall landskapsstyrelsen förklara de för investeringskrediten gällande lättnaderna förverkade. Investeringskredittagaren skall härvid till landskapet erlægga den räntegottgörelse och övrig i denna lag stadgad ersättning, som landskapet betalat för krediten, räknat från den dag krediten lyftes, samt dessutom straffränta, beräknad enligt 2 procent per år på kreditbeloppet, räknat från samma dag.

10 §.

För beviljande av investeringskrediter upptagna inhemska obligationslån och sådana utländska krediter, för vilka landskapsstyrelsen lämnat i 6 § avsedd garanti eller förbindelse, skola icke i fråga om i bank-

lagen av den 17 mars 1933 (FFS 87/33) avsedd kreditanstalt hänförs till kreditanstaltens i lagens 7 §, sådan den lyder i lagen den 28 juni 1958 (FFS 277/58), avsedda förbindelser. Medel, som Sparbankernas Central-Aktie-Bank av dylika och andra medel utlånat åt sparbanker för beviljande av investeringskrediter, skola icke heller hänförs till sparbanks i 32 § 2 mom. lagen den 17 juli 1931 om sparbanker, sådant detta lagrum lyder i lagen den 27 januari 1939 (FFS 25/39), avsedda krediter. Den i 26 § 1 mom. 5 punkten lagen om sparbanker (FFS 25/39) stadgade inskränkningen utgör icke heller hinder för utvidgning av nämnda medel som lån, och stadgandet i 27 § 3 mom. av sagda lag (FFS 25/39) gäller icke investeringskrediter.

Vad i 1 mom. är stadgat gäller icke kredit till den del, för vilken räntegottgörelse beviljats ur anslag, som upptagits i inkomst- och utgiftsstaten för landskapets enskilda medel.

11 §.

Den, som olovligen yppar vad han vid handläggningen av i denna lag avsedda ärenden erfarit om enskild persons eller sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter, straffas med böter, såframt ej strängare straff är stadgat i annan lag.

Åtal för i 1 mom. nämnt brott må icke väckas av allmän åklagare, med mindre målsäganden anmält brottet till åtal.

12 §.

Av landskansstyrelsen med stöd av denna lag givet beslut, såvitt angår i denna lag avsedd användning av i ordinarie inkomst- och utgiftsstaten unptagna medel, må, med undantag av beslut, som avses i 9 §, icke överklagas genom besvär enligt lagen den 24 mars 1950 om ändringsökande i förvaltningsärenden (FFS 154/50).

Oaktat besvär anförts, må i 9 § avsett beslut omedelbart gå i verkställighet.

13 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskansförordning.

14 §.

Denna lag tillämpas på investeringskrediter, som beviljas under åren 1967-1970.

Då i 1 § 4 mom. avsedda medel användas, må räntegottgörelsen begränsas till att gälla endast 5 år, oaktat lånetiden för krediten överstiger denna tid.

Mariehamn, den 1 augusti 1967.

På landskapsstyrelsens vägnar:

August Johansson
Vicelantråd August Johansson.

Lagberedningssekreterare *Sune Carlsson* Sune Carlsson.